

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

Kielce, dnia 11 stycznia 2023 r.

Poz. 280

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PNK.I.4130.224.2022 WOJEWODY ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

z dnia 3 stycznia 2023 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 559 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały nr LVII/554/2022 Rady Miasta Sandomierza z dnia 30 listopada 2022r. w sprawie ustalenia cen za przewóz osób, bagażu i zwierząt środkami komunikacji miejskiej w części § 4 ust. 1 oraz § 4 ust. 3

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 30 listopada 2022 r. Rada Miejska Sandomierza podjęła uchwałę nr LVII/554/2022 w sprawie ustalenia cen za przewóz osób, bagażu i zwierząt środkami komunikacji miejskiej. Uchwała została doręczona do organu nadzoru w dniu 7 grudnia 2022 r. Organ nadzoru w dniu 23 grudnia 2022r. wszczął postępowanie nadzorcze oraz określił Radzie termin na ustosunkowanie się do zastrzeżeń. W dniu 2 stycznia 2023r. Rada Gminy skierowała do organu nadzoru wyjaśnienia. W wyniku przeprowadzonego postępowania organ nadzoru wydał niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze.

Zgodnie z § 4 ust. 1 „Za przejazd bez ważnego biletu lub dokumentu uprawniającego do ulg i zwolnień w przejazdach uiszcza się opłatę dodatkową w kwocie 140,00 zł.” Natomiast § 4 ust. 3 wskazuje, iż „Za spowodowanie przez pasażera zatrzymania lub zmiany trasy środka transportu komunikacji miejskiej bez uzasadnionej przyczyny nakłada się opłatę dodatkową w wysokości 280,00 zł.”

Kwestie związane z ustaleniem opłaty dodatkowej reguluje art. 34a ustawy Prawo przewozowe z dnia 15 listopada 1984 r. (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 8). Przepis art. 34a ust. 1 tej ustawy upoważnia ministra właściwego do spraw transportu do określenia w drodze rozporządzenia sposobu ustalania wysokości opłat dodatkowych, wskazania sytuacji, w których opłaty dodatkowe mogą być pobierane mając na uwadze zróżnicowanie wysokości opłat dodatkowych w zależności od strat poniesionych przez przewoźnika i powodu nałożenia opłaty. W ust. 2 art. 34a ustawy powyższa kompetencja została przyznana radom gmin, powiatu i sejmikowi województwa w odniesieniu odpowiednio do gminnego, powiatowego i wojewódzkiego regularnego przewozu osób. Powyższy przepis stanowi zatem upoważnienie ustawowe dla rady gminy do stanowienia prawa miejscowego w zakresie sposobu ustalania wysokości opłat dodatkowych. Realizacja ustawowego upoważnienia do stanowienia aktów prawa miejscowego musi mieć charakter ścisły. Zgodnie z art. 94 Konstytucji RP organy samorządu terytorialnego ustanawiają akty prawa miejscowego na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie. Ustawa określa też zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego. Ustawowe upoważnienie określone w art. 34a ust. 2 w zw. z art. 34a ust. 1 ustawy Prawo przewozowe obejmuje wyłącznie upoważnienie do wydania przepisów określających sposób ustalania opłat dodatkowych, nie wysokości opłaty. Brak jest podstaw do konstruowania przepisów prawa miejscowego określających nie sposób ustalenia wysokości opłaty, ale jej wysokość. Upoważnienia dla ustalenia wysokości opłaty nie można wyprowadzić też z przepisów ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 1343). Zgodnie z art. 7 tej ustawy właściwa jednostka samorządu terytorialnego jest organizatorem publicznego transportu zbiorowego. Zadaniem organizatora jest organizowanie publicznego transportu zbiorowego, polegającego między innymi na

ustalaniu opłat za przewóz oraz innych opłat, o których mowa w ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe, za usługę świadczenia przez operatora w zakresie publicznego transportu (art. 15 ust. 1 pkt 10 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym). Wskazany przepis art. 15 ust. 1 pkt 10 nie jest upoważnieniem ustawowym (delegacją ustawową) w rozumieniu art. 94 Konstytucji RP, ponieważ nie spełnia wymagań zawartych w tym przepisie. Przepis ten określa zadania jakie wchodzą w zakres pojęcia organizowania publicznego transportu zbiorowego, zaś w sprawie ustalenia opłat odsyła wprost do unormowań ustawy Prawo przewozowe.

Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury w sprawie sposobu ustalania wysokości opłat dodatkowych z tytułu przewozu osób, zabranych ze sobą do przewozu rzeczy i zwierząt oraz wysokości opłaty manipulacyjnej z dnia 20 stycznia 2005 r. (Dz.U. 2005 Nr 14, poz. 117) wysokość opłaty dodatkowej ustala się, biorąc za podstawę cenę najtańszego biletu jednorazowego normalnego stosowaną przez danego przewoźnika. Rada Miasta w Sandomierzu ustalając w skarżonej uchwale poziom opłaty dodatkowej w wysokości 140 zł za przejazd bez ważnego dokumentu lub dokumentu uprawniającego do ulg i zwolnień w przejazdach oraz 280 zł spowodowanie przez pasażera zatrzymania lub zmiany trasy środka transportu komunikacji miejskiej bez uzasadnionej przyczyny (§ 4 ust. 1 i 3 uchwały). Tymczasem opłata dodatkowa winna być ustalana jako wielokrotność najtańszego biletu jednorazowego. Rada Miasta powinna określać wysokość opłat dodatkowych na podstawie wysokości ustalonej przez Radę Gminy opłaty przewozowej i sposobu naliczania zawartego w przywołanym rozporządzeniu.

Ustalając wysokość opłaty dodatkowej organ przekroczył upoważnienie ustawowe wynikające z art. 34a ust. 2 w zw. z art. 34a ust. 1 ustawy Prawo przewozowe, co skutkuje stwierdzeniem nieważności § 4 ust. 1 oraz § 4 ust. 3.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Wojewoda Świętokrzyski

Zbigniew Koniusz